

Nr 595

Av herr Nilsson, Ferdinand, om ersättning till abonnent vid skada å telefonförbindelse.

(Lika lydande med motion nr 760 i Andra kammaren)

Telefonförbindelser får allt större betydelse för människorna i vårt de många milens land. Det blir också alltmer betydelsefullt att denna i statens hand monopoliserade service fungerar perfekt. En abonnent som erlagt inträdesavgift och iklätt sig skyldighet i fråga om abonnemangsavgiften har rätt att kräva att televerket fullgör åtagandena så perfekt som möjligt. Som jämförelse kan hänvisas till att enskilda också kan bli skadeståndsskyldiga om de icke fullgör sina åtagna förpliktelser och att det skall kunna anföras mycket starka skäl för att den enskilde skall befrias därifrån. Det statliga monopolföretaget som den som vill ha telefon måste anlita måste anses ha än starkare förpliktelser.

Televerkets starka expansion ställer givetvis krav på lösandet av än större uppgifter, och svårigheterna växer därmed. Starka påfrestningar utgör i synnerhet på landsbygden oväder och därmed förenad betydande nederbörd, som kan få katastrofal inverkan på telefonnätets funktionsduglighet och ställer betydande krav på personalen.

Ett exempel, som i sammanhanget nyligen uppmärksamrats, är oktoberstormarnas åverkan på telefonnätet i enköpings- och västeråstrakten, som ännu icke synes ha helt övervunnits. Det har angivits att därav ca 7 000 trogna abonnenter ofta under ganska lång tid berövats telefonförbindelser med yttervärlden. Detta innebär som regel ekonomisk skada och nedsatt trivsel. För televerket har det uppgivits ha tagit vid pass 2 000 dagsverken i anspråk och dragit en kostnad på ungefär 1,5 milj. kr. Det är en betydande företagarkostnad. Genom provisoriska åtgärder anges man ha kommit så långt att efter tre à fyra veckor huvuddelen av abonnenterna kunnat bruka sin telefon. Det har anförts att man i kommande februari månad tror sig ha nått därhän att leveranstiden för nya telefoner kan bli vad man betraktar som den normala, dvs. 14 dagar.

Man måste ha den största förståelse för televerkets svårigheter med hänsyn till väderleksförhållandena även efter oktoberovädret. Lika fullt kan detta icke eliminera ansvaret gent emot abonnenterna. Naturligtvis är det så, att den som genom dröjsmål att avhjälpa skada på telefonnätet utsatts för avbrott i telefonförbindelse under viss tid har möjlighet att själv vända sig till vederbörande lokala förvaltning i televerket med begäran om avdrag på

Bihang till riksdagens protokoll 1968. 3 saml. Nr 595—612

abonnentavgiften. Om det gäller längre avbrott kanske utsiktorna till bifall bedöms som ganska goda. Man frågar sig dock om det i situationer med så pass omfattande skador i så många fall skall vara erforderligt att vederbörande utöver annat trassel också skall behöva köa hos televerkets lokalförvaltning för att få gottgörelse. I sådana fall som berör en något större grupp — inte nödvändigtvis så många som 7 000 — som av för lokalförvaltningen välkänd anledning berövats utlovad service borde det vara televerket angeläget att då det gäller människor som i mer än fjorton dagar inte kunnat nyttja sin telefon göra avkortning på abonnemangavgiften samt därvid också vid avkortningens beräkning taga åtminstone viss hänsyn till olägenheten att inte ha haft tillgång till den telefon man abonnerat på.

I överensstämmelse härmed föreslås,

att riksdagen skall uttala

att vid skada å telefonförbindelse, varigenom större antal abonnenter under tid överskridande två veckor icke kunnat utnyttja sitt abonnemang, televerket skall utan särskild ansökan ordna om fast abonnemangavgift utgörande ersättning för tid då telefonen varit obrukbar; samt

att vid sådan avkortning även hänsyn tages i någon utsträckning till den olägenhet och bristande trivsel som vållats då televerket icke fullgjort sitt åtagande gent emot abonnenten.

Stockholm den 26 januari 1968

Ferdinand Nilsson (cp)

i Kungsängen
